

Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals (text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 27 de juny del 2003 ha aprovat la següent:

Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals

Exposició de motius

La Llei de les finances comunals és la culminació del desenvolupament de l'autogovern comunal en matèria tributària i de gestió financera establert en la [Constitució](#) i en la [Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns](#).

Les bases de treball per a la redacció del text han estat la necessitat d'establir un marc suficient que permeti als comuns desenvolupar les seves competències tributàries i financeres, tenint en compte la [Llei de bases de l'ordenament tributari](#) i la [Llei general de les finances públiques](#). Per això, ha estat necessari analitzar el model global de finançament dels comuns, per garantir-los una suficiència financera mitjançant les diverses figures d'ingressos previstes.

Per consegüent, els principis i els objectius amb caràcter general, juntament amb els principis d'igualtat, de territorialitat, de coordinació, de legalitat i de generalitat establerts particularment en la [Constitució](#), són els següents:

Establir una cobertura legal suficient per als tributs que en l'actualitat apliquen tots els comuns. Aquesta potestat normativa és necessària per obtenir la màxima seguretat jurídica en les actuacions comunals en matèria tributària, i aquesta seguretat s'aconsegueix establint una norma de rang de Llei que reguli els elements essencials dels tributs comunals, i que garanteixi en tot moment la competència que els atribueixen en aquesta matèria la [Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns](#) i la [Llei qualificada de transferències als comuns](#).

Assolir una homogeneïtzació mínima del marc tributari comunal quant als elements essencials dels tributs i limitar les possibles discriminacions derivades de l'actual disparitat de figures fiscals aplicables a cada parròquia.

Regular les modalitats d'endeutament dels comuns i fixar-ne uns límits màxims i uns mecanismes de control que contribueixin a un sector públic andorrà més sòlid i financerament equilibrat.

Establir les pautes per gestionar els drets i les obligacions atribuïts als comuns i determinar-ne els mecanismes de control. En aquest sentit, la Llei adapta el règim de les finances públiques al funcionament dels comuns.

Els tipus de gravamen establerts en relació amb els impostos comunals han estat calculats sota la premissa de mantenir la capacitat recaptadora del moment dels comuns. Alhora, deixen als comuns un marge de maniobra que permet incrementar els seus ingressos tributaris durant els pròxims anys, d'acord amb l'esforç fiscal que considerin adequat dins els límits del seu autogovern.

Aquesta Llei també vol establir un model de finançament comunal més racional i ajustat a les necessitats del país, tant pel que fa al conjunt dels ingressos comunals com en relació amb les despeses i el control consegüent.

La Llei es compon d'un títol I, integrat per onze articles, on s'estableixen les normes generals; un títol II, compost per vint-i-cinc articles, on es determinen els recursos de dret públic de naturalesa tributària com les taxes, les contribucions especials, els impostos comunals, els impostos d'àmbit estatal compartits, els recàrrecs i interessos de demora i les sancions tributàries; un títol III, amb tretze articles, on es recullen els recursos de dret públic de naturalesa tributària com ara les transferències, els preus públics, l'endeutament, les sancions no tributàries i els rendiments derivats de la cessió obligatòria de terrenys; un títol IV, on s'estableixen els recursos de dret privat, amb dos articles, i un títol V relatiu al règim de les finances comunals, principalment pel que fa als pressupostos, les despeses públiques i la comptabilitat, compost per cinquanta-tres articles. També formen part de la Llei dues disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

Registreu-vos a [LesLleis.com](#) per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat